

ДЕТСКИ ЖИВОТЪ

размирникъ въ Горната махала. Като го видѣ и позна, тя много се зарадва, защото знаеше, че Стойо най-добре ще свърши онова, за което бѣше излѣзла. Така се и случи.

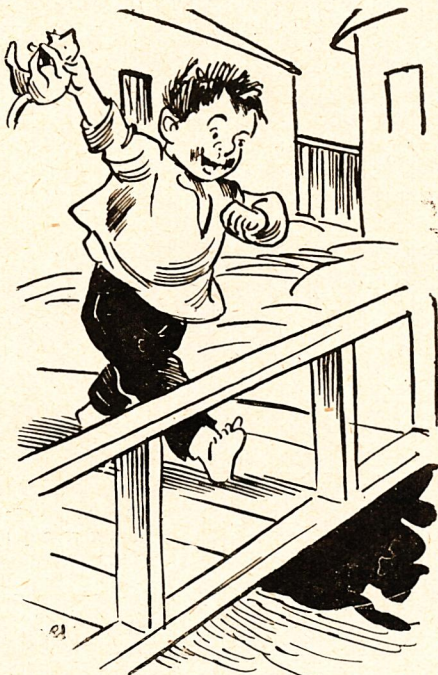
Щомъ видѣ петолевката въ шепата си, Стойо грабна котето и полетѣ по стрѣмната улица, надолу.

— Брей, че късметъ, — думаше си радостно той. — Снощи сънувахъ въшки. Баба казва, че който сънува въшки, ще получи отъ нѣкъде пари. Значи — вѣрно било! Ето нѣ — петолевката капна ранорано. Излѣзе една кутия цигари трето.

Стойо бѣше лошо момче: пушеше, пиеше, когато му падне, крадѣше и бѣгаше отъ училище. Добритѣ му родители вѣдваха въ срамъ предъ хората, съветваха Стоя, наказваха го, ала той отъ нищо не вземаше. Остана си сжщиятъ. Скиташе цѣлъ день, сбираше угарки по улицитѣ, за да ги допушва, навѣрташе се около хорскитѣ дюкяни да краде. Ако пѣкъ останѣше вжщци, гледаше да издебне нѣкой отъ съседитѣ, вмѣкваше се въ кжщата му и открадваше нѣщо, което можеше да продаде, за да си купи цигари. Освенъ това, Стойо бѣше страшно безмилостенъ. Нарочеше ли нѣкого, биеше го до смъртъ. И сега, като взе котето, неговото кораво сърдце не трепна. Той тичешкомъ стигна до рѣката, спрѣ се на моста и рече:

Ще го бухна всрѣдъ рѣката, па ако може, нека се върне!

Тѣй и стори. Вдигна ржка и запрати съ все сила въ рѣката отмалѣлото въ едрата му шепа котенце.

Нешастното животно, което до сега изглеждаше премрѣло, като усѣти студената вода и опасността, която го чакаше, събра сили, измѣкна глава надъ водата и започна бързо да плува. Уплашено, то се озѣрташе ту на една, ту на друга страна. Търсѣше мѣсто да се спаси. Ала буйнитѣ води на рѣката подхвърляха лекото му тѣло, като трѣска, и го влачеха надолу. Стойо радостно тичаше по брѣга. Искаше да види, какъ вълнитѣ ще погълнатъ удавничето. Това можеше да се случи, ала изведнажъ течението на водата повлѣче безпомощното живот-